خویش دروغ می شمرید (٦٩) .

فِيهِنَّ خَيْرَاتٌ حِسَانٌ ﴿٧٠﴾

درآن کوشکها زنانِ بزگزیده جمال باشند (٧٠) .

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٧١﴾

پس کدام یکراازنعمتهای پروردگار خویش دروغ می شمرید (٧١) .

حُورٌ مَقْصُورَاتٌ فِي الْخِيَامِ ﴿٧٢﴾

حوران نگاهداشته شده درخیمها (٧٢) .

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٧٣﴾

پس کدام یکراازنعمتهای پروردگار خویش دروغ می شمرید (٧٣) .

لَمْ يَطْمِثْهُنَّ إِنْسٌ قَبْلَهُمْ وَلَا جَانٌّ ﴿٧٤﴾

جماع نکرده است بآنها هیچ آدمی پیش ازایشان و نه هیچ جنی (٧٤) .

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٧٥﴾

پس کدام یکراازنعمتهای پروردگار خویش دروغ می شمرید (٧٥) .

مُتَّكِئِينَ عَلَىٰ رَفْرَفٍ خُضْرٍ وَعَبْقَرِيٍّ حِسَانٍ ﴿٧٦﴾

تکیه زده باشند بربالشهای سبز وبساط های نیك (٧٦) .

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٧٧﴾

پس کدام یکراازنعمتهای پروردگار خویش دروغ می شمرید (٧٧) .

تَبَارَكَ اسْمُ رَبِّكَ ذِي الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ ﴿٧٨﴾

بابرکت ست نام پروردگارتو خداوندبزرگی وانعام (٧٨) .

سُورَةُ الْوَاقِعَةِ

سوره واقعه مکی است وآن نود وشش ایت وسه رکوع است

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خدای بخشاینده مهربان .

إِذَا وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ ﴿١﴾

یادکن آنگاه که متحقق شود قیامت (١) .

لَيْسَ لِوَقْعَتِهَا كَاذِبَةٌ ﴿٢﴾

نیست وقت بودن آن را هیچ نفس دروغ گوینده [1] (٢) .

خَافِضَةٌ رَافِعَةٌ ﴿٣﴾

پست کننده است جماعتی رابلند کننده

---

(١) یعنی همه مسلمان شوند کفر وافتراآنجانه باشد .

است طائفه ای را(۳) .

إِذَا رُجَّتِ الْأَرْضُ رَجًّا ﴿٤﴾ آنگاه که جنبانیده شود زمین را جنبانیدنِ سخت (٤) .

وَبُسَّتِ الْجِبَالُ بَسًّا ﴿٥﴾ وریزه ریزه کرده شود کوه هارا ریزه ریزه کردن بسیار (٥) .

فَكَانَتْ هَبَاءً مُنْبَثًّا ﴿٦﴾ پس شود مانند غبار پراگنده (٦) .

وَكُنْتُمْ أَزْوَاجًا ثَلَاثَةً ﴿٧﴾ وشوید شما سه قسم (٧) .

فَأَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ مَا أَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ ﴿٨﴾ پس اهل سعادت چه حال دارند اهل سعادت (٨) .

وَأَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ مَا أَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ ﴿٩﴾ واهل شقاوت چه حال دارنداهل شقاوت (٩) .

وَالسَّابِقُونَ السَّابِقُونَ ﴿١٠﴾ وپیش روندگان خود ایشانندپیش روندگان (١٠) .

أُولَٰئِكَ الْمُقَرَّبُونَ ﴿١١﴾ آن پیش روندگان ایشانند نزدیك کردگان (١١) .

فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ ﴿١٢﴾ دربوستانهای نعمت باشند (١٢) .

ثُلَّةٌ مِنَ الْأَوَّلِينَ ﴿١٣﴾ سابقان جمعی بسیاراند ازپیشینیان[1] (١٣) .

وَقَلِيلٌ مِنَ الْآخِرِينَ ﴿١٤﴾ واندکی انداز پسینیان[2] (١٤) .

عَلَىٰ سُرُرٍ مَوْضُونَةٍ ﴿١٥﴾ برتخت های زربافته نشسته باشند (١٥) .

مُتَّكِئِينَ عَلَيْهَا مُتَقَابِلِينَ ﴿١٦﴾ تکیه زده برآن روبروی یکدیگر شده (١٦) .

يَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُخَلَّدُونَ ﴿١٧﴾ آمدورفت میکنند برایشان نوجوانان جاویدان (١٧) .

بِأَكْوَابٍ وَأَبَارِيقَ وَكَأْسٍ مِنْ مَعِينٍ ﴿١٨﴾ باآب خوره ها وابریق ها وپیالها ازشراب جاری (١٨) .

---

(١) یعنی ازامم سابقه .

(٢) یعنی ازامت محمدیه .

لَّا يُصَدَّعُونَ عَنْهَا وَلَا يُنزِفُونَ ﴿١٩﴾
نه دردسرداده شود ایشانرا ازآن شراب ونه بیهوش شوند (۱۹) .

وَفَاكِهَةٍ مِّمَّا يَتَخَيَّرُونَ ﴿٢٠﴾
وآمد ورفت کنند بامیوه ازهرجنس که اختیار کنند (۲۰) .

وَلَحْمِ طَيْرٍ مِّمَّا يَشْتَهُونَ ﴿٢١﴾
وباگوشت مرغان ازهر جنس که پسندکنند (۲۱) .

وَحُورٌ عِينٌ ﴿٢٢﴾
وایشانراست حوران کشاده چشم (۲۲) .

كَأَمْثَالِ اللُّؤْلُؤِ الْمَكْنُونِ ﴿٢٣﴾
مانند مروارید پوشیده کرده شده (۲۳) .

جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢٤﴾
پاداش دهیم بحسب آنچه میکردند (۲٤) .

لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا تَأْثِيمًا ﴿٢٥﴾
نه شنوند دربهشت سخن بیهوده ونه حرفی که‌گناه باشد (۲۵) .

إِلَّا قِيلًا سَلَامًا سَلَامًا ﴿٢٦﴾
لیکن بشنوند این سخن که هریکی سلام می‌گوید (۲٦) .

وَأَصْحَابُ الْيَمِينِ ۙ مَا أَصْحَابُ الْيَمِينِ ﴿٢٧﴾
واهل سعادت چه حال دارند اهل سعادت (۲۷) .

فِي سِدْرٍ مَّخْضُودٍ ﴿٢٨﴾
دردرختان کنارِ بیخار (۲۸) .

وَطَلْحٍ مَّنضُودٍ ﴿٢٩﴾
ودردرختان موز توبرتوثمرهٔ آن (۲۹) .

وَظِلٍّ مَّمْدُودٍ ﴿٣٠﴾
ودرسایهٔ دراز (۳۰) .

وَمَاءٍ مَّسْكُوبٍ ﴿٣١﴾
ودرآب ریخته شده (۳۱) .

وَفَاكِهَةٍ كَثِيرَةٍ ﴿٣٢﴾
ودرمیوهٔ بسیار (۳۲) .

لَّا مَقْطُوعَةٍ وَلَا مَمْنُوعَةٍ ﴿٣٣﴾
نه به پایان رسدونه ازآن منع کرده شود(۳۳) .

وَفُرُشٍ مَّرْفُوعَةٍ ﴿٣٤﴾
وفرش های برا فراشته شده (۳٤) .

إِنَّا أَنشَأْنَاهُنَّ إِنشَاءً ﴿٣٥﴾
هر آئینه ماآفریدیم حوران رایك نوع افریدن (۳۵) .

فَجَعَلْنَاهُنَّ أَبْكَارًا ﴿٣٦﴾
پس ساختیم ایشانرا دوشیزه (۳٦) .

عُرُبًا أَتْرَابًا ﴿٣٧﴾
محبوب شونده نزدیك شوهران[1] هم عمر

---

(۱) یعنی بفنج ودلال .

بایکدیگر (۳۷) .

لِأَصْحَٰبِ ٱلْيَمِينِ ﴿٣٨﴾ برای اصحاب یمین (۳۸) .

ثُلَّةٌ مِّنَ ٱلْأَوَّلِينَ ﴿٣٩﴾ جماعتی بسیارند از پیشینیان (۳۹) .

وَثُلَّةٌ مِّنَ ٱلْءَاخِرِينَ ﴿٤٠﴾ وجماعتی بسیارنداز پسینیان (٤٠) .

وَأَصْحَٰبُ ٱلشِّمَالِ ۙ مَآ أَصْحَٰبُ ٱلشِّمَالِ ﴿٤١﴾ واهل شقاوت چه حال دارند اهل شقاوت (٤١) .

فِى سَمُومٍ وَحَمِيمٍ ﴿٤٢﴾ دربادگرم وآب‌گرم باشند (٤٢) .

وَظِلٍّ مِّن يَحْمُومٍ ﴿٤٣﴾ ودرسایه دود سیاه (٤٣) .

لَّا بَارِدٍ وَلَا كَرِيمٍ ﴿٤٤﴾ که نه خنك باشد ونه باعزت بُوَد (٤٤) .

إِنَّهُمْ كَانُوا۟ قَبْلَ ذَٰلِكَ مُتْرَفِينَ ﴿٤٥﴾ هرآئینه ایشان بودند پیش ازین بنازپرورده (٤٥) .

وَكَانُوا۟ يُصِرُّونَ عَلَى ٱلْحِنثِ ٱلْعَظِيمِ ﴿٤٦﴾ ومداومت میکردند برگناه بزرگ (یعنی شرك) (٤٦) .

وَكَانُوا۟ يَقُولُونَ أَئِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظَٰمًا أَإِنَّا لَمَبْعُوثُونَ ﴿٤٧﴾ ومی‌گفتند آیا چون بمیریم وخاك شویم واستخوانی چند باشیم آیاما برانگیخته شویم (٤٧) .

أَوَ ءَابَآؤُنَا ٱلْأَوَّلُونَ ﴿٤٨﴾ آیاپدران نخستین مابرانگیخته شوند (٤٨).

قُلْ إِنَّ ٱلْأَوَّلِينَ وَٱلْءَاخِرِينَ ﴿٤٩﴾ بگوهرآئینه پیشینیان وپسینیان (٤٩).

لَمَجْمُوعُونَ إِلَىٰ مِيقَٰتِ يَوْمٍ مَّعْلُومٍ ﴿٥٠﴾ البته جمع کرده شوند درمیعاد روزمقرر (٥٠) .

ثُمَّ إِنَّكُمْ أَيُّهَا ٱلضَّآلُّونَ ٱلْمُكَذِّبُونَ ﴿٥١﴾ بازهرآئینه شمای گمراهان دروغ شمارندگان (٥١) .

لَءَاكِلُونَ مِن شَجَرٍ مِّن زَقُّومٍ ﴿٥٢﴾ خواهید خورد ازدرختان زقوم (٥٢) .

فَمَالِـُٔونَ مِنْهَا ٱلْبُطُونَ ﴿٥٣﴾ پس پرخواهید کرد ازآن شکم هارا (٥٣).

فَشَٰرِبُونَ عَلَيْهِ مِنَ ٱلْحَمِيمِ ﴿٥٤﴾ پس خواهید آشامیدبرآن طعام ازآب‌گرم (٥٤) .

فَشَٰرِبُونَ شُرْبَ ٱلْهِيمِ ﴿٥٥﴾ پس خواهید آشامید مانند آشامیدن شتران مبتلا به بیماری تشنگی (٥٥) .

هٰذَا نُزُلُهُمْ يَوْمَ الدِّينِ ﴿٥٦﴾
اینست مهمانی ایشان روز جزاء (٥٦) .

نَحْنُ خَلَقْنَاكُمْ فَلَوْلَا تُصَدِّقُونَ ﴿٥٧﴾
ماآفریدیم شمارا پس چرا باورنمی کنید (یعنی اعاده را) (٥٧).

أَفَرَءَيْتُم مَّا تُمْنُونَ ﴿٥٨﴾
آیامی دیدید آنچه میریزیددررحم زنان[1] (٥٨) .

ءَأَنتُمْ تَخْلُقُونَهُۥٓ أَمْ نَحْنُ الْخَٰلِقُونَ ﴿٥٩﴾
آیاشمامی آفرینید آن را یا ماآفریننده ایم[2] (٥٩) .

نَحْنُ قَدَّرْنَا بَيْنَكُمُ الْمَوْتَ وَمَا نَحْنُ بِمَسْبُوقِينَ ﴿٦٠﴾
مامعین کردیم درمیان شمامرگ را ونیستیم ما عاجز کرده شده (٦٠) .

عَلَىٰٓ أَن نُّبَدِّلَ أَمْثَٰلَكُمْ وَنُنشِئَكُمْ فِى مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٦١﴾
ازآنکه عوض شما آریم قومی مانند شما وبیافرینیم شمارا درعالمی که نمیدانید (٦١) .

وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ النَّشْأَةَ الْأُولَىٰ فَلَوْلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٦٢﴾
وهرآئینه دانسته اید آفرینش نخستین را پس چراپندنمی‌گیرید (٦٢) .

أَفَرَءَيْتُم مَّا تَحْرُثُونَ ﴿٦٣﴾
آیا دیدید آنچه می کارید (٦٣) .

ءَأَنتُمْ تَزْرَعُونَهُۥٓ أَمْ نَحْنُ الزَّٰرِعُونَ ﴿٦٤﴾
آیاشما میرویانیدآن را یاما رویاننده ایم (٦٤) .

لَوْ نَشَآءُ لَجَعَلْنَٰهُ حُطَٰمًا فَظَلْتُمْ تَفَكَّهُونَ ﴿٦٥﴾
اگرخواهیم بگردانیم آن زراعت راگیاهی درهم شکسته به تعجب مانده گوئید (٦٥) .

إِنَّا لَمُغْرَمُونَ ﴿٦٦﴾
هرآئینه ماغرامت کشندگانیم (٦٦) .

بَلْ نَحْنُ مَحْرُومُونَ ﴿٦٧﴾
بلکه ما محروم ماندگانیم (٦٧) .

أَفَرَءَيْتُمُ الْمَآءَ الَّذِى تَشْرَبُونَ ﴿٦٨﴾
آیا پس دیدید آن آب را که می آشامید (٦٨) .

ءَأَنتُمْ أَنزَلْتُمُوهُ مِنَ الْمُزْنِ أَمْ نَحْنُ الْمُنزِلُونَ ﴿٦٩﴾
آیاشما فرودآورده ایدآن را از ابر یاما فرودآرندگانیم (٦٩) .

---

(١) یعنی منی را .
(٢) یعنی تقلیب میکنیم منی راازحالی به حالی تاآدمی پیدامی شود والله اعلم .

لَوْ نَشَآءُ جَعَلْنَٰهُ أُجَاجًا فَلَوْلَا تَشْكُرُونَ ٧٠

اگرخواهیم شوربگردانیم آنرا پس چرا شکر نمی‌گوئید (۷۰) .

أَفَرَءَيْتُمُ ٱلنَّارَ ٱلَّتِى تُورُونَ ٧١

آیاپس دیدید آن آتش را که روشن می کنید ازمیان شاخ درخت برمی آرید (۷۱) .

ءَأَنتُمْ أَنشَأْتُمْ شَجَرَتَهَآ أَمْ نَحْنُ ٱلْمُنشِـُٔونَ ٧٢

آیاشما آفریده ایددرخت آن را یاماآفریننده ایم (۷۲) .

نَحْنُ جَعَلْنَٰهَا تَذْكِرَةً وَمَتَٰعًا لِّلْمُقْوِينَ ٧٣

ماساختیم آن درخت رابرای پند ومنفعت برای مسافران (۷۳) .

فَسَبِّحْ بِٱسْمِ رَبِّكَ ٱلْعَظِيمِ ٧٤

پس به پاکی یادکن پروردگاربزرگ خودرا (۷٤) .

فَلَآ أُقْسِمُ بِمَوَٰقِعِ ٱلنُّجُومِ ٧٥

پس سوگند میخورم بافتادن ستارها[1] (۷۵) .

وَإِنَّهُۥ لَقَسَمٌ لَّوْ تَعْلَمُونَ عَظِيمٌ ٧٦

وهرآئینه این قسمی ست بزرگ اگر بدانید (۷٦) .

إِنَّهُۥ لَقُرْءَانٌ كَرِيمٌ ٧٧

هرآئینه این کتاب قرآنی است گرامیقدر (۷۷) .

فِى كِتَٰبٍ مَّكْنُونٍ ٧٨

نوشته شده است درکتاب پوشیده (۷۸) .

لَّا يَمَسُّهُۥٓ إِلَّا ٱلْمُطَهَّرُونَ ٧٩

که دست نمی رسانندبآن مگر پاك کردگان[2] (۷۹) .

تَنزِيلٌ مِّن رَّبِّ ٱلْعَٰلَمِينَ ٨٠

فرستاده شده است از جانب پروردگار عالمها (۸۰) .

أَفَبِهَٰذَا ٱلْحَدِيثِ أَنتُم مُّدْهِنُونَ ٨١

آیاباین سخن شما انکار کننده اید (۸۱) .

وَتَجْعَلُونَ رِزْقَكُمْ أَنَّكُمْ تُكَذِّبُونَ ٨٢

ومی سازید نصیبه خودآنکه شمابه دروغ نسبت می کنید (۸۲) .

فَلَوْلَآ إِذَا بَلَغَتِ ٱلْحُلْقُومَ ٨٣

پس آنگاه که رسد روح شخصی نزد

---

(۱) یعنی شهب والله اعلم .

(۲) یعنی درلوح محفوظ .

گلو (٨٣) .

وَأَنتُمْ حِينَئِذٍ تَنظُرُونَ ﴿٨٤﴾
وشما آنگاه می بینید (٨٤) .

وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنكُمْ وَلَٰكِن لَّا تُبْصِرُونَ ﴿٨٥﴾
ومانزديك تريم باو به نسبت شما وليكن نمی نگريد (٨٥) .

فَلَوْلَا إِن كُنتُمْ غَيْرَ مَدِينِينَ ﴿٨٦﴾
پس اگرهستيد غير مقهور حكم الهی(٨٦) .

تَرْجِعُونَهَا إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ ﴿٨٧﴾
چرابازنگردانيدروح را اگرراست‌گوئيد[1] (٨٧) .

فَأَمَّا إِن كَانَ مِنَ الْمُقَرَّبِينَ ﴿٨٨﴾
پس اما اگر باشد مرده ازنزديك كردگان بارگاه الهی (٨٨) .

فَرَوْحٌ وَرَيْحَانٌ وَجَنَّتُ نَعِيمٍ ﴿٨٩﴾
پس اوراست راحت وگل خوشبووبوستان نعمت (٨٩) .

وَأَمَّا إِن كَانَ مِنْ أَصْحَابِ الْيَمِينِ ﴿٩٠﴾
واماا گرباشد ازاهل سعادت (٩٠) .

فَسَلَامٌ لَّكَ مِنْ أَصْحَابِ الْيَمِينِ ﴿٩١﴾
پس سلامت ست ای مخاطب خاطر تراازاهل سعادت (٩١) .

وَأَمَّا إِن كَانَ مِنَ الْمُكَذِّبِينَ الضَّالِّينَ ﴿٩٢﴾
واماا گرباشد ازدروغ شمارندگان‌گمراهان (٩٢) .

فَنُزُلٌ مِّنْ حَمِيمٍ ﴿٩٣﴾
پس اوراست مهمانی ازآب‌گرم (٩٣) .

وَتَصْلِيَةُ جَحِيمٍ ﴿٩٤﴾
واوراست درآوردن به دوزخ (٩٤) .

إِنَّ هَٰذَا لَهُوَ حَقُّ الْيَقِينِ ﴿٩٥﴾
هرآئينه اين خبردرست بی شبهه است (٩٥) .

فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ﴿٩٦﴾
پس بپاكی يادكن پروردگار بزرگ خودرا (٩٦) .

سُورَةُ الْحَدِيدِ

سوره حديد مدنی است وآن بيست ونه آيت وچهار ركوع است

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ
بنام خدای بخشاينده مهربان .

سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١﴾
به پاكی يادكردخدارا هرچه درآسمان ها

(١) مترجم‌گويد لفظ لولا داخل است بر ترجعونها واعادهٔ آن برای تاكيد است .